

CSEH KÁROLY

Tornádó, hegedű

D. E.-nek

*Karikás durrog, tereli Péter
nyárvégi mennyből megvadult nyáját
karámba le, s mint lengő katéter,
tölcséres nyúlvány lóg, vagy inkább tán:
baljós-fekete, égi juh farka!
hamvazó szilva dől az ablakba:
pattog a jég már, amott is, itt is,
s szól a szirénák macskajaj-násza,
– vasárnapi csöpp apokalipszis –
míg idebent nagy fekete-sárga
darázs rezseg, a beszorult bőség –
mily ámokfutó idő jöhet még?;
s nem zavarja se szirénák hangja,
se mennydörgés – a szikrás párkányon
(jelenés jár itt vagy futó álom?)
élő hegedű rezzen, egy hangya.*

Szeptember udvarán

*Tört rohamsisak –
békén delelő boglyát
rozsdásít a nap.*

2010 mindenszentekjén

*Zörren a pap körül a gyászló avar:
karéjban tisztást formáznak a vénék;
nyitva a zsoltár – szárnya egy lepkének,
s a „Tebenned bízunk” felbarsan hamar.*

*Katicabogár kövön, márványlapon,
feltámadásra bujtó fényözönben,
s kirajzolódunk sorra félkörökben,
egymáshoz hajolva is árván nagyon.*

*Holdbónap nekiünk ez, boltak havában:
éppen buszonnyolc hókrizantém gömblik,
s míg kriptánk előtt fényük végigömlik,
tekintetünk dérverten alábágyad.*

*Túl a dombtetőn viaszba fül a nap,
elkormosul a kékbe tartó zsoltár...
Temetőnk mitikus kelta kert most már:
halottak almái, mécsék izzanak.*

Időjósító

D. S.-nak

*Fent a temetődombi terűjűkben
lelkeket vonatoztatnak a fenyők,
szél hírel: már havazik a Bükkben;
kokárdásul a hold, és telik egyre,
mint föld és menny közti madáretetők
telnek meg fehér magvakkal reggelre:
kereszték az itt s túlnan földjén állva-
nagyapám láttam éjjel, s most sírjánál
levegőbe fagyott vércör a hársfa.*

Péter-Pálkor

Kerék Imrének, a hetvenedikre

*Dombra s napba ér a búza vége,
akáca fejre állt zöld hegedű,
– chagalli betű, nyárba ragadva –
ledült alá, a bálból megtérve,
egy vén muzsikus, s megolvadt gyanta-
csöppként fogja a nappal aranyba.*

Búpataka

CSEH KÁROLY (1952) Mezőkövesden élő költő.